

Dierenarts in beeld

Huisdieren Uitvaartverzorging

Een hulpbehoevend kauwtje

Wederom slachtoffer door achtergelaten visgerei

Colofon

Redactie:

Debby Seubers
Marian Ubels

Bestuur:

Piet Kleingeld voorzitter
Tineke Arends penningmeester
Gerben Wilbrink algemeen bestuur
Cor Kool algemeen bestuur
Jasmijn Wieringa algemeen bestuur
Astrid Kramer algemeen bestuur

Manager:

André Nijdam

Ereleden:

Mevr. Bos (overleden)
Mevr. Ellerie (oprichtster)
Dhr. Jansen
Dhr. Valk (overleden)

Bezoekadres:

Vereniging Dierenambulance Groningen
Friesestraatweg 199a
9743 AC Groningen
info: (050) 5791900
spoed: (050) 5791909
www.dierenambulance-groningen.nl

Correspondentieadres:

Postbus 1392
9701 BJ Groningen
e-mail:
info@dierenambulance-groningen.nl

ING: NL32 INGB 0004 4960 73
Lidmaatschap per jaar: €16,00

Ritprijs vervoer huisdier per etmaal (onder voorbehoud):

leden:	€23,50
niet leden:	€36,00

Penning hond/kat:

Leden:	€4,00
Niet leden:	€6,00

Duplicaatpenning

Leden:	€3,00
Niet leden:	€4,00

Chippen op ons pand: per dier €14,00

Chippen thuis voor leden: €35,00

dat is incl. 1 chip

Chippen thuis voor niet leden €40,00

dat is incl. 1 chip

(elk extra dier kost €14,00 bij thuis
chipsen)

De registratie van de chip verloopt via het
NDG, zij vragen € 5,90 per chip.

Prijzen zijn onder voorbehoud

UITGEVER

DNB GROEP

SOCIALE EN MAATSCHAPPELIJKE PUBLICATIES

WWW.DNBGROEP.NL

DE UITGEVER IS NIET VERANTWOORDELIJK VOOR
DE INHOUD VAN DE ADVERTENTIES. NIETS UIT DE
ADVERTENTIES MAG WORDEN GEKOPIEERD EN/OF
VERSPREID ZONDER SCHRIFTELIJKE TOESTEMMING
VAN DE UITGEVER.

Inhoud

- 1 Colofon
- 3 Dierenarts in beeld
- 5 Nijlgans blijft alleen achter
- 7 Huisdieren Uitvaartverzorging
- 8 Een hulpbehoevend kauwtje
- 11 Een marter of toch een jonge vos
- 13 Sommige meldingen lopen niet goed af
- 14 Musje in nood
- 16 Watervogels hadden het zwaar
- 18 Medewerker aan het woord
- 21 Wederom slachtoffer door achtergelaten visgerei
- 25 Korte stukjes
- 34 Leden / Donateursbon
- 35 Belangrijke telefoonnummers

Dierenarts in beeld

Als dierenarts is je dag nooit hetzelfde. Bij de meeste praktijken wordt er op afspraak gewerkt, dus je hebt een redelijk idee waar de mensen voor komen. Maar ik ben nog niet één dier tegengekomen die ‘het boekje had gelezen’. Dit zorgt ervoor dat je altijd je uiterste best doet om met een open blik te kijken.

De vaccinatie is het moment om een dier goed onder de loop te nemen. Bij die algehele controle komen we de meest bijzondere dingen tegen. Soms voelen we een massa in de buik van een kat en komen we er vroegtijdig achter dat er darmkanker is ontstaan. Dan kan het maar zo zijn dat je de volgende dag die kat aan het opereren bent om zijn leven te redden. Het kan ook zijn dat een hondje al wat langer voorzichtig loopt met een achterpootje en dat blijkt dat de voorste kruisband gescheurd is. Of dat een katje beschadigingen aan de kiezen heeft die

heel gevoelig zijn. Voor mij is dit het allermooiste: vroeg ergens achter komen om verder leed te voorkomen. Uiteraard is dit een samenwerking met de baasjes. De informatie die zij aan ons geven, is essentieel. Soms zijn het de kleinste opmerkingen die ons op een spoor zetten.

Anderzijds zijn de spoedgevallen de momenten waarop je soms het meest voor mens en dier kunt betekenen. Een aangereden kat met een kapot bekken, een hond die ingestort is met een bloedende milt, een kat met een pootje uit de kom, een konijn dat acuut benauwd is... Samen met de eigenaar probeer je om de diagnose (oorzaak) duidelijk te krijgen en een plan op te stellen waarmee we hem of haar weer beter kunnen krijgen. En in sommige gevallen is er geen beterschap te behalen en kun je een dier begeleiden in een zachte dood.

De gekste dingen die ik heb meegemaakt, zijn de dingen die je niet verwacht. Een kat met een overvuld hartzakje (terwijl we dit eigenlijk alleen maar bij de hond zien), een stuk kaakbot dat helemaal afgestorven is, een hond met “gewone” diarree die een gezwel in de anaalzak blijkt te hebben. Dingen waarmee je het verschil kunt maken, voor zowel dier als eigenaar. Dat is eigenlijk waarvoor je het allemaal doet.

*Rosanne Brands
Dierenarts
DC Hopmans*

Nijlgans blijft alleen achter

Op veel plaatsen in Groningen zijn rietkragen rondom vijvers te vroeg weggehaald. Dit hield afgelopen voorjaar in dat bijvoorbeeld ganzen noodgedwongen hun nesten moesten maken op plekken zonder beschutting. Daar waar ze normaal gesproken veilig en bijna onopvallend in een rietkraag kunnen broeden, waren ze nu genoodzaakt ergens willekeurig op het gras een nest te maken. Dit kan, ondanks de gevaren, bij toeval heel lang goed gaan maar een broedende gans op een open vlakte is heel kwetsbaar. Hier betrof het een koppeltje nijlganzen dat een nest had gemaakt aan de Loefzijde in Lewenborg met als enige beschutting iets van acht gekortwiekte rietstengels. Moeder gans bleef geduldig op het nest zitten met onder haar buikje negen eieren. Dit ging al weken goed totdat wij op een dag een telefoontje kregen van een persoon die ons meldde dat er een dode gans in de vijver dreef. Ook zouden er acht eieren onbeschermd in het nest liggen. Op dat moment wisten wij niet of het om het mannetje of vrouwtjesgans zou gaan die ergens dood in het water dreef. Ten tijde van het telefoontje was er een enorme hagelbui. Omdat we moesten voorkomen dat de eieren allemaal zouden afkoelen moesten we er zo snel mogelijk heen.

De dienstdoende auto was nog aan de rit dus besloten Marcel en zijn collega de andere bus te pakken en met spoed naar Lewenborg te rijden. Het enige dat ze bij aankomst zagen was een levende gans die in het midden van de vijver zwom. De collega's stapten uit en al snel ontdekten ze

Na wekenlang op haar eieren te hebben gezeten dreef ze nu dood in het water

het nest. Het hagelde nog behoorlijk dus renden ze naar de eieren om proberen te voorkomen dat ze zouden beschadigen of extreem snel zouden afkoelen. Na een paar seconden constateerden de collega's dat de eieren erg koud waren. Ook ontdekten zij dat er twee meter van het nest vandaan een kapot ei lag, met daarin duidelijk zichtbaar een dood embryo.

Bezorgde buurtbewoners kwamen een kijkje nemen en vertelden Marcel dat er al een tijdlang geen gans op de eieren had gezeten. Tenminste die dag nog niet. Ze raapten alle koude eieren op en brachten deze naar de ambulance. Toen gingen ze op zoek naar de overleden gans. De collega's liepen elk aan een kant van de vijver. In eerste instantie zagen ze het beestje niet. Wel viel het op dat het mannetje ineens met een bloedgang naar de kant toe zwom, alsof hij zijn vrouwtje wilde beschermen. En inderdaad daar lag ze.

De partner
besepte
nog niet
dat ze was
overleden

Het begrootte de collega's
verschrikkelijk maar ze moesten
verder

Marcel tilde haar het water uit en meteen keek hij of hij ook uiterlijke verwondingen zag. Ondertussen was het mannetje het water uitgeklimmen en kwam met een noodgang naar Marcel toe, want hij begreep niet wat hij aan het doen was. Hij zag aan de buitenkant geen verwondingen maar dat neemt niet weg dat er binnenin mogelijk wel het één en ander beschadigd was door bijvoorbeeld een aanrijding. Het werd niet duidelijk wat er zich had afgespeeld. Was dit beestje aangereden en vervolgens in de vijver gegooid? Was dit gansje, dat bijna haar nest niet verliet, überhaupt aangereden? Maar wat de collega's op dat moment het

meest bezighield was toch het mannetje dat steeds bij zijn vrouwtje probeerde te komen. Want hij had wel degelijk door dat zij met zijn partner bezig waren? In de hoop dat ze het mannetje aan zijn ganzenverstand konden brengen dat zijn partner het helaas niet had gered, legde Marcel zijn vrouwtje op het gras zodat hij bij haar kon komen. In de hoop dat hij zich zou realiseren dat ze niet meer in leven was. Maar voor het mannetje leek het ogenschijnlijk heel normaal hoe de gans erbij lag. Alsof er niets aan de hand was begon het mannetje zijn verenpak te poetsen. Marcel en zijn collega vonden beiden dat het heel belangrijk voor de partner was dat hij zich écht zou realiseren dat ze niet meer in leven was, om zo mogelijk te voorkomen dat hij naar haar zou blijven zoeken. Daarom besloten zij om de overleden gans in een onnatuurlijke houding te leggen, in de hoop dat hij dan door zou hebben dat ze niet meer in leven was. Maar helaas was de gans nog steeds in de veronderstelling dat hij naast zijn levende partner zat. Het begrootte de collega's verschrikkelijk maar ze moesten verder. Ze liepen een eind van het mannetje vandaan en deden toen pas de overleden gans in een vuilniszak. Maar terwijl ze wegliepen kwam de partner met een rotgang gakkend achter ze aan. En ja, dat ging door merg en been. Om het een beetje draaglijk te maken hebben ze wat graan op de grond gestrooid waar hij meteen op afkwam. Zij realiseerden zich dat deze nijlgans waarschijnlijk nog dagenlang zou zoeken naar zijn vrouwtje. De afleiding zou maar tijdelijk zijn.

Huisdieren Uitvaartverzorging

Eens komt het moment dat...

Ook al wilt u er niet aan denken, er komt een moment dat uw geliefde huisdier er niet meer zal zijn. Als dat moment is aangebroken heeft u waarschijnlijk veel verdriet en denkt u mogelijk: wat moet ik nu allemaal regelen? Intern hebben wij een afdeling Uitvaartverzorging die u helpt bij de praktische afhandeling.

Hoe gaan we te werk bij een overleden huisdier bij u thuis

U kunt ervoor kiezen om uw overleden huisdier door ons te laten ophalen. Wij zijn 24 uur per dag, 7 dagen per week telefonisch bereikbaar. De ambulancedienst komt zo snel mogelijk uw huisdier bij u ophalen. Vervolgens wordt hij naar ons pand gebracht en netjes in onze koelcel gelegd.

Hoe gaan we te werk bij een huisdier dat bij uw dierenarts is ingeslapen

Als u uw huisdier laat inslapen bij de dierenarts en u wilt dat wij de uitvaart voor u regelen, dient u dát duidelijk bij uw dierenarts aan te geven. De dierenarts zal dan contact met ons opnemen. Wij halen hem bij de dierenarts op en leggen hem netjes af voordat wij hem in onze koelcel leggen. Onze Uitvaartverzorgingsdienst neemt in beide gevallen spoedig contact met u op. Deze

afdeling zal er er alles aan doen om het geheel naar uw wens te laten verlopen.

Cremeren

Als er door de Uitvaartverzorgingsdienst contact met u wordt opgenomen kunt u aangeven wat u met de as van uw huisdier wilt. U kunt er bijvoorbeeld voor kiezen om het te laten verstrooien op een daarvoor bestemd uitstrooiveld bij het dierencrematorium.

Als u de as liever thuis wilt hebben in een blikje, urn of ashanger dan kan dat ook.

U kunt tijdens dat telefoongesprek aangeven dat u bij ons aan de Friesestraatweg graag iets wilt uitzoeken. We hebben een vitrinekast staan met daarin een aantal urnen en hangers. Wanneer u besluit uw huisdier te laten cremen wordt uw huisdier door onze medewerker van de Uitvaartverzorging naar het huisdierencrematorium in Stadskanaal gebracht. Dit gebeurt elke dinsdag- en vrijdagochtend met een daarvoor bestemde auto. Uw huisdier wordt dan dezelfde dag nog gecremeerd.

Begraven

Wilt u uw huisdier liever laten begraven dan is dat ook een optie. Uw huisdier

wordt dan naar de dierenbegraafplaats in Westerlee of naar dierenbegraafplaats in Wilhelminaord gebracht. Ook hier kunt u het zo simpel of uitgebreid maken als u zelf wilt en uiteraard mag u bij de begrafenis aanwezig zijn. Onze Uitvaartverzorgingsdienst kan u hier meer informatie over geven als u dat wenst.

Afscheid nemen

Zolang uw dier bij ons is, kunt u afscheid komen nemen. U kunt dan telefonisch contact met ons opnemen om een afspraak te maken. Uw huisdier wordt door ons klaargelegd in een daarvoor bestemde ruimte en u krijgt de tijd om afscheid te nemen.

Een hulpbehoevend kauwtje

Het was op een woensdagmiddag dat een mevrouw ons belde met de mededeling dat er een kauwtje klem zat in een boom. Nadat alle gegevens werden genoteerd werd de melding doorgegeven aan Dennis en Leonie J. die op dat moment autodienst hadden. De boom stond aan de Weg voor de Jagerskampen in Haren. Ze waren net klaar met een melding in Paterswolde, dus heel groot was de afstand die ze moesten afleggen niet. Binnen een paar minuten stonden ze voor de desbetreffende boom.

Daar waar we bij een dier dat vastzit in een boom normaal gesproken omhoogkijken, moesten we in dit geval laag bij de grond kijken. Onderaan de boomstam bevond zich een holte, of eigenlijk was het meer een spleet. Leonie J. en Dennis knielden neer voor de prachtige, oude boom. Het kleine frummeltje keek met z'n mooie, lichte oogjes van links naar rechts. Hij begon zich te bewegen maar al snel werd duidelijk dat hij volledig klem zat. Hij kon geen kant op. Hoogstwaarschijnlijk heeft hij insecten uit de spleet willen vangen en is hij tijdens een bepaalde beweging vast komen te zitten.

Binnen mum van tijd slobberde hij drie lepeltjes water leeg

Voorzichtig probeerde ze het diertje met de handen een beetje los te wrikken en keken ze wat ze konden doen om hem te bevrijden. Niets, werd al snel geconcludeerd. Het enige materiaal dat ze aan boord van de auto hadden en wat mogelijk iets kon bijdragen was een betonschaar. Er werd geprobeerd kleine stukjes schors weg te knippen maar dat schoot niet op. Daarom werd besloten voor deze melding de brandweer te bellen. Zij hebben veel meer materialen aan boord. De brandweer gaf te kennen meteen vanaf de kazerne te vertrekken.

Mogelijk had het kauwtje al een paar dagen vastgezet en kon dus niet eten en drinken. Om die reden had Leonie ergens een lege jampot gescoord die ze vulde met water. Er werd wat water op een

theelepel gegoten dat vervolgens voor z'n snaveltje werd gehouden. Binnen mum van tijd slobberde hij drie lepeltjes leeg. Wat een geweldig gevoel geeft het toch elke keer weer als je een hulpbehoevend beestje kan voorzien van dátgene wat hij op dat moment zo hard nodig heeft. Eindelijk vocht!! Het heeft nog een lange tijd geduurd eer hij werd bevrijd omdat de brandweer heel voorzichtig te werk moest gaan. Maar uiteindelijk hebben ze het kauwtje weten te bevrijden. Het beestje werd door de brandweer aan Leonie overgedragen die hem meteen onderzocht. Behalve dat hij uitgeput was mankeerde hij gelukkig verder niets. Toch werd hij meegenomen en daarna naar de Fûgelhelling gebracht om aan te sterken. Een paar dagen later kon hij weer worden vrijgelaten en daar doen we het uiteindelijk voor.

Een marter of toch een jonge vos

In Ezinge aan de Oldijk staat een boerderij leeg en klaar om gesloopt te worden. Door de afgelopen winterperiode had de eigenaar van de boerderij het water afgesloten. Dit had hij gedaan om bevriezing van de leidingen tegen te gaan en om te voorkomen dat de leidingen zouden knappen waardoor alles onder water zou komen te staan.

Op een dag was een kennis van de eigenaar aan het werk op de boerderij en had water nodig. De eigenaar, die op dat moment ergens anders was, ging terug naar de boerderij om de waterleidingen weer aan te sluiten zodat het werk gedaan kon worden. Toen de eigenaar om de boerderij heen liep hoorde hij geblaf. Verbaasd keek hij rond om te kijken of

hij ergens een hondje zag maar dat was niet het geval. Toen hij weer verder bij het huisgedeelte kwam hoorde hij het geblaf weer en ging toch op zoek. Uiteindelijk liep hij de boerderij in en deed de deuren open van verschillende verblijven maar hij kon niks vinden. Toen kwam hij bij de wc en deed de deur open. Achter de pot zag hij een koppie tevoorschijn komen en zag het koppie van een marter, tenminste dat dacht hij. Hij besloot de deur weer dicht te doen met de gedachte: hij is erin gekomen dus hij zal er ook zelf wel weer uit kunnen komen.

De eigenaar van de boerderij ging huiswaarts maar het zat hem toch niet lekker. Hij bleef aan het beestje denken en vond het toch wel zielig, waarop hij besloot toch weer terug te gaan om de deur van de wc open te zetten.

Toen hij de deur opendeed zag hij dat het diertje helemaal nat geworden was. Doordat het water weer door de leidingen was gaan stromen werd de stortbak van de wc weer gevuld met water. Kennelijk was de oude stortbak inmiddels zo lek als een zeef want het water drupte boven op het lijfje waardoor het hele beestje was doorweekt.

Dat was toch wel heel erg zielig want als het water geen reden was om naar buiten te vluchten dan zou een openstaande deur dat ook niet zijn.

De eigenaar pakte een bak en deed het dier daarin om hem naar ons te brengen. Eenmaal bij ons aangekomen nam collega Ronald het natte diertje in ontvangst.

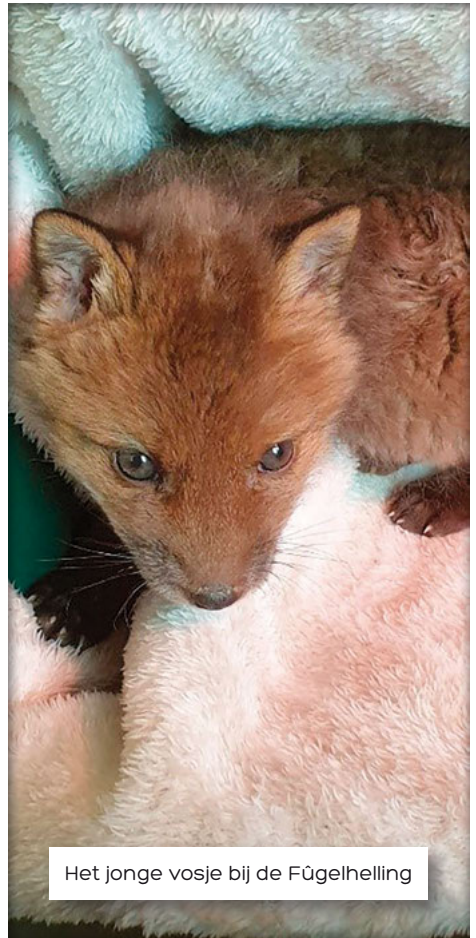
De wc waar het diertje zich schuilhield

Ook op de meldkamer werd in de eerste instantie gedacht aan een marter, maar toen hij door de collega's was drooggemaakt werd duidelijk dat het om een jong vosje ging. Het diertje werd lekker warm in een hok gelegd. De volgende dag is hij naar de Fûgelhelling gebracht waar hij voorlopig nog moet blijven omdat hij nog te jong is om vrijgelaten te worden.

Bij de opvang wordt hij met het handsoff beleid grootgebracht. Het handsoff grootbrengen van zoogdieren betekent dat de dieren zo weinig mogelijk in contact komen met mensen.

Inmiddels zit het vosje in een verblijf samen met een ander vosje. Uiteindelijk worden ze samen uitgezet.

Het jonge vosje bij de Fûgelhelling

Sommige meldingen lopen niet goed af

De laatste jaren komt het steeds vaker voor dat er wilde dieren worden gelokaliseerd in de stad. Met name reeën worden gestrest aangetroffen op vreemde locaties. Omdat er in het afgelopen jaar door het coronavirus aanzienlijk minder mensen op straat waren lieten reeën zich voorzichtig in de binnenstad zien. Maar helaas is er ook een andere oorzaak. Hun leefomgeving wordt steeds vaker ingeruild voor bouwprojecten. Overal is er nieuwbouw en komt er uitbreiding. Daar waar de reeën jarenlang in alle vrijheid en rust op vele hectares grasland hebben kunnen grazen, wordt hun territorium nu steeds kleiner, dit geldt trouwens ook voor andere dieren bijvoorbeeld de marters. In het afgelopen jaar hebben we, in een tijdsbestek van twee weken meerdere telefoontjes binnengekregen over een ree die bij het UMCG zou lopen. Dat was natuurlijk verre van ideaal. Op zo'n drukke locatie een ree verdoven geniet niet onze voorkeur. Een verdovingsmiddel moet eerst inwerken en in de tussentijd kan er van alles gebeuren op zo'n druk punt. Afgelopen februari kwamen er ook al meldingen binnen dat er een ree op een binnenplaats van een school zou rennen. Het arme dier kon geen kant op en vloog in paniek tegen de ramen omhoog. In dat geval móesten we er wel een dierenarts bijhalen om het diertje te verdoven. Hij liep daar te gevaarlijk, voor omstanders maar ook voor zichzelf. We hebben een dierenarts bereid gevonden die het reetje heeft kunnen verdoven. De verdoving werkte in dit geval gelukkig vrij snel. Toen ze in een diepe slaap was werd ze door ons in een rieten mand gelegd en

meteen doorgebracht naar de opvang in Ureterp. In alle rust is ze ontwaakt en een paar uur later is ze op een geschikte locatie weer vrijgelaten.

Soms is het te laat

Als wij meldingen binnenkrijgen van een ree die (niet gevaarlijk) ergens in de binnenstad loopt, is eigenlijk onze enige optie dat wij het diertje daar laten lopen. In de hoop dat het tijdens het invallen van de schemering zijn weg terug zal vinden. We worden ook wel eens gebeld door automobilisten die ter hoogte van Selwerd reetjes langs de ringweg zien grazen. Deze reetjes laten zich al jarenlang daar zien. Een ideale plek is het natuurlijk niet maar wij kunnen hier ook niets tegen doen. Op één of andere manier gaat dit al jaren goed. Helaas loopt het niet voor elke ree even goed af. Soms krijgen we ook een melding waarbij het te laat is. Dan moeten we voor de zoveelste keer naar een hek lopen waar we iets zien dat we liever niet zien. Het is voor u als lezer ook confronterend maar het hoort wel bij ons werk. Helaas!

Deze meldingen hakken er bij ons elke keer weer in

Musje in nood

De volgende melding vond plaats in een kantoor in een hoog bedrijfspand. Het ronde kantoor bestond voor de helft uit metershoge ramen. Daar waar deze werknemers normaal gesproken tijdens hun werkzaamheden genoten van het uitzicht vanachter hun bureau, was daar nu al een paar uur geen sprake van. Tussen de glazen ramen in bevond zich namelijk al urenlang een musje dat bezig was een uitgang naar buiten te zoeken.

Het desbetreffende gebouw

In de hoop dat dit zou lukken hadden de werknemers even afgewacht. Maar toen ze opmerkten dat het musje zijn krachten begon te verliezen en uitgeput raakte besloten ze toch contact met ons op te nemen. We kregen via de meldkamer door dat hij tussen hoge glazen wanden in vloog. Terwijl we er naar toe reden konden we ons geen voorstelling maken van de situatie waarin het musje zich bevond. Aangekomen op de juiste locatie en de juiste verdieping werd ons duidelijk hoe het in elkaar stak.

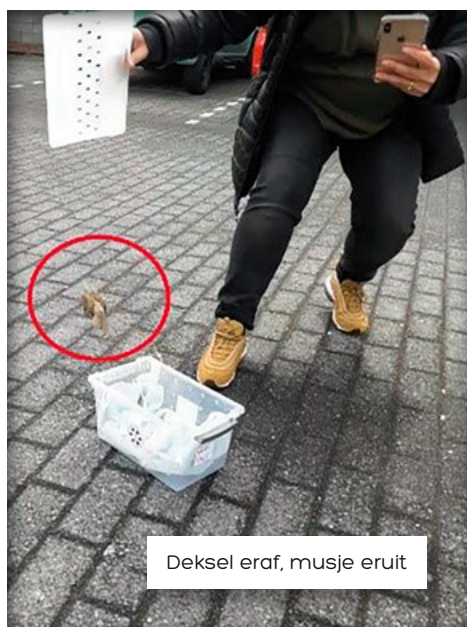
We proberen even een beeld te schetsen. Op de foto zijn de ramen te zien. Deze ramen lopen vanaf de begane grond helemaal door naar boven, af en toe onderbroken door horizontale glasroeden. De ramen die je op de foto ziet zijn de buitenste ramen. Wat niet goed op de foto zichtbaar is, is dat er tussen de zichtbare ramen en de binnenste ramen iets van 50 centimeter ruimte zit. Rondom het gebouw, horizontaal kon je dus lopen over een 50 cm breed rooster. Je kunt van binnenuit via een deur op het rooster komen, waar je overheen kan lopen met links en rechts alleen maar hoge glazen ramen. Eigenlijk is bijna het hele gebouw rondom, maar ook in de hoogte voorzien van dubbele glaswanden. En ja, het musje was ergens naar binnengekomen dus moest er ook een uitgang zijn. Niet alleen het musje, maar ook wij hadden geen flauw idee waar hij eruit moest.

Aan het vlieggedrag op te merken zagen we dat het beestje al behoorlijk uitgeput was.

Dat werkte in dit geval behoorlijk in ons voordeel. Een paar pogingen waren nodig om voorzichtig een net over hem heen te slaan zodat hij geen kant meer op kon. Hij zat gevangen tussen het net en het raam. Normaal gesproken zouden we het schuifnet heel voorzichtig naar beneden kunnen halen en het musje kunnen pakken. Maar halverwege het raam zaten dus die horizontale glasroeden waardoor we het

net niet naar beneden konden trekken zonder hem te verwonden. Daar waar het net tegen het raam werd gedrukt was het te hoog om erbij te kunnen komen. Ineens tikte de meldster op het raam en gebaarde ons dat zij van binnenuit het raam kon openen. We liepen een meter naar rechts zodat de meldster het raam kon openen. Collega Yvonne bleef ondertussen het net tegen het raam duwen waarop een andere collega in de vensterbank klom. Heel voorzichtig werd het net nog een beetje naar beneden geschoven waarop de andere collega het net, met daarin het musje, kon pakken. Om te voorkomen dat het musje zou ontsnappen namen we het net mee naar binnen en sloten het raam. Veilig in het kantoor werd het musje uit het net gehaald en meteen volledig gecheckt. Alles leek in orde waarna hij vervolgens in een klein kooitje werd gedaan. De vier werknemers van het kantoor en wij waren opgelucht dat het was gelukt. Het musje hoefde in dit geval niet mee ter observatie of om aan te sterken omdat hij er maar een paar uur had gezeten. Het was dus niet zo dat hij dagenlang niet had kunnen eten. We liepen naar beneden en op de grote parkeerplaats mocht de melder zelf het musje vrijlaten.

Deksel eraf, musje eruit

Watervogels hadden het zwaar

Afgelopen winter waren er veel watervogels die het ontzettend moeilijk en zwaar hebben gehad. Bijna dagelijks moesten we uitrijden voor gewonde of verzwakte watervogels. Een gewonde vogel te pakken zien te krijgen gaat niet zonder slag of stoot. Als ze een gebroken vleugel hebben kunnen ze vaak nog rennen, als ze een gebroken pootje hebben kunnen ze vaak nog vliegen. Als wij in de winterperiode worden gebeld met de mededeling dat er een vogel vastgevroren zit op het ijs, vragen we meestal eerst aan de melder of ze stukjes brood op het ijs willen gooien (niet iedereen heeft graan in huis).

Komen ze op het brood af dan zitten ze niet vastgevroren. Of een lange tak richting het dier schuiven om op die manier vast te stellen of ze wel of niet vastzitten.

Op zich vriezen vogels niet zo snel vast want hun tenen zijn bedekt met vorstbestendige schubben die gemaakt zijn van keratine. Om te voorkomen dat ze toch vastvriezen gaan bijvoorbeeld eenden op hun buik liggen en trekken ze hun poten op tussen de buikveren. Ook zie je vaak dat ze afwisselend op één poot staan en dat ze de andere poot tegen hun warme lijfje drukken. Mochten ze toch te lang met beide pootjes op het ijs staan lopen ze het risico dat ze vastvriezen. Ook komt het voor dat vogels na het zwemmen met een natte borst op het ijs gaan liggen, en dan kan het gebeuren dat ze vast komen te zitten.

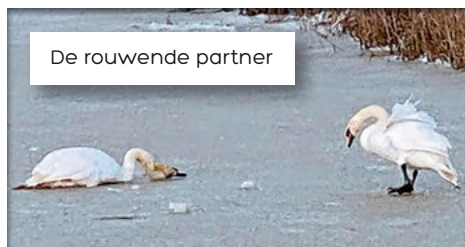
Een man belde ons dat er achter zijn huis een gewonde meeuw op het ijs lag. Bij aankomst zagen we hem liggen. Hij probeerde weg te vliegen maar dit lukte hem niet. De pootjes functioneerden nog wel. Bij elk stapje over het dunne ijs zakte hij het water in. Deze meeuw had echt hulp nodig!

Dit was verschrikkelijk om te zien

Met ons schuifnet konden we er niet bijkomen want hij lag een meter of 15 van de kant. Over het meer lag alleen maar een dun vlies ijs dus konden we daar niet overheen lopen. Gelukkig had deze melder, woonachtig aan de Engelberterweg, twee surfplanken naast zijn huis liggen. Na een minuut of tien peddelen konden we de verzwakte meeuw met het net opvissen. Helaas had hij een open botbreuk en moesten we meteen door naar de dierenarts waar hij is geëuthanaseerd. Nog langer lijden is hem bespaard gebleven.

Sommigen vaarten, tochten en vijvers waren afgelopen winter voorzien van wakken. Eenden bijvoorbeeld kunnen heel lang voorkomen dat een wak dichtvriest als ze massaal bij elkaar zwemmen. De meeste watervogels die wij aantreffen of waar over was gebeld hadden één of meerdere gebroken pootjes. In de winterperiode zorgden we ervoor dat intern iedereen op de hoogte was op welke locatie een watervogel zat die gewond

was. Als er een melding binnenkwam konden wij meteen checken of deze locatie bij ons bekend was. Uiteraard namen we de eerste dagen regelmatig meerdere keren op een dag een kijkje en deden we toch een poging het diertje te vangen. Als bleek dat ze toch nog steeds de mogelijkheid hadden om weg te vliegen of rennen moesten we ons er tijdelijk bij neerleggen dat we niets voor ze konden betekenen. Het is wel wat wreed maar we moeten in die gevallen wachten totdat ze verzwakt raken. Er zit vaak niets anders op dan te wachten op een telefoontje dat iemand een verzwakte meerkoet, eend, zwaan of reiger heeft gevonden. Maar soms kwamen we ook te laat. Gewoon omdat een dier niet eerder was opgemerkt. Er kwam een melding bij ons binnen over een zwaan die mogelijk met zijn hals vastgevroren lag op het ijs. De melder wist niet of de zwaan nog in leven was. Bij aankomst bleek de zwaan al enige tijd dood te zijn, met naast zich een rouwende partner.

Dit was verschrikkelijk om te zien. Nadat de vriesperiode voorbij was bleek de schade onder de watervogels ontzettend groot. We hebben veel overleden dieren uit het water moeten halen.

Medewerker aan het woord

Hoe lang werk je bij de DAG?

Hallo beste DAG lezers. Ronald is mijn naam. Inmiddels werk ik alweer acht jaar actief bij de DAG. Tien jaar geleden zag mijn wereld en leven er anders uit dan tegenwoordig. Het ging jaren geleden niet zo goed met mij. Dat was ook de reden dat ik me destijds onder de loop heb laten nemen en hulp heb gezocht. Het heeft een jaar of twee geduurd voordat ik mijn leven weer wat op orde had. Helaas had ik toen geen baan meer. Ter overbrugging besloot ik iets te gaan zoeken wat ik leuk vond. Ik wilde graag met dieren werken en ben daarom bij de DAG terechtgekomen. Nog nooit eerder heb ik een baan gehad wat mij zoveel goeds heeft gebracht! Vandaag de dag ga ik nog steeds met veel plezier naar het werk, elke dienst weer.

Heb je zelf ook huisdieren?

Jazeker. Ik ben een echte kattenman. Acht jaar geleden ben ik verhuisd naar mijn huidige woning. De persoon waar ik de woning destijds van overnam had een kat. Het beestje verbleef altijd buiten en kwam amper binnen. In overleg met de eigenaar is besloten dat ik haar mocht adopteren. Na een lokbeleid van drie maanden met yorkham en andere lekkernijen durfde ze eindelijk bij mij binnen te komen. Sindsdien woont ze bij mij. Haar naam is Meis en ze is inmiddels 20 jaar oud. Ze is echt mijn maatje.

Wat maakt het werken bij de DAG speciaal?

Ten eerste zijn dat uiteraard alle meldingen die we rijden, en het verzorgen van de dieren. Maar ook de verantwoordelijkheid die we voor de dieren hebben, en die voorkomen in ons vrijwilligerswerk.

Ook de samenwerking met mijn ruim 50 andere collega's maakt dit werk speciaal.

Voor mij is de DAG het beste wat me is overkomen. Het heeft mij gebracht tot waar ik nu sta, en gemaakt tot de persoon die ik nu ben. En daar ben ik trots op.

Heb je een voorbeeld van een mooie of grappige melding?

Meestal draai ik nachtdiensten. Tijdens één van die nachtdiensten werd ik rond 03.00 uur gebeld door een wat oudere vrouw. Ze was wat angstig toen ze haar verhaal deed. Ze vertelde dat ze weer naar bed wilde gaan maar niet door haar hal durfde te lopen. Want daar lag een insect dat bewoog en erg veel leek op een wandelende tak, maar dan groter. Bij aankomst moesten mijn collega en ik erg lachen. Het bleek hier om een uitgedroogde snijboon te gaan. Als mevrouw de kamerdeur opende ontstond er luchtverplaatsing en daardoor bewoog en ritselde het boontje.

Wat is het leuke aan panddiensten?

Het leuke aan panddiensten is dat ik ze niet hoeft te draaien. Ik ben uitsluitend chauffeur of rijder. Door mijn ADHD en Gilles de la Tourette ben ik veel te druk om in de meldkamer te werken. Als ik panddiensten zou draaien zouden mijn collega's, door mijn aanwezigheid en tics, het zwaar te verduren krijgen.

Daarom is in goed overleg, van beide kanten besloten dat de meldkamer voor mij geen optie is.

Stel je wint een groot bedrag, welke droom zou je dan in vervulling laten gaan?

Ik zou direct een camper kopen om te gaan reizen. Ik zou genieten van alles wat de wereld te bieden heeft. Ik wil alles zien, ruiken en voelen. Dieren en natuur geven mij rust. En uiteraard zou ik iedereen op de DAG een envelop met inhoud geven want dat verdienen ze.

Aan wie geef jij het stokje door en waarom?

Ik heb waardering en respect voor al mijn collega's, dus die keuze is moeilijk. Daarom heb ik zes namen op papier gezet met allemaal een nummer. Daarna heb ik met een dobbelsteen gegooid. Het is een 3 geworden en die persoon is Marcel.

Ronald met twee papegaaien van een collega

Wederom slachtoffer door achtergelaten visgerei

Er kwam bij ons een melding binnen over een zwanenkoppel waarvan er één een dobber en een stuk visdraad om de vleugel en uit de snavel had hangen. Ook schenen er een paar haken in de poot te zitten. Ze zwommen in een vijver tegenover dierenartsenpraktijk Van Stad tot Wad aan de Noorddijkerweg. Onze collega's Linda en Evelien (de ganzendames) helpen ons vaak en waren meteen op de oproep afgegaan. Al vrij snel werd duidelijk dat het vrouwtje het slachtoffer was, want haar gedrag week namelijk af van het gedrag van het mannetje. Ze dobberde wat passief rond. Het was een behoorlijk grote vijver en al snel werd duidelijk dat het met twee personen niet zou lukken.

Hebbes!! En nu aan de slag

Er werden twee andere collega's bij geroepen. Inmiddels waren de zwanen al wat meer richting de kant gezwommen. Aan de rechterkant van de vijver was een sloot die uitkwam in de vijver.

Ons doel was om de sloot als een soort fuik te gebruiken.

Als we de zwanen namelijk in de sloot konden krijgen zouden we met vier personen de zwaan makkelijk te pakken krijgen.

Gelukkig hebben we standaard emmers met graan op onze auto's staan. Er werd een graai in de emmer gedaan en een handvol werd in de sloot gegooid.

De zwanen zwommen meteen richting de sloot waar het graan inmiddels al op de bodem lag. Ondertussen waren er wandelaars en fietsers gestopt om te kijken wat er aan de hand was. Ze gingen net op de plek staan waar we de zwanen heen wilden hebben.

De zwanen bedachten zich niet, maakten rechtsomkeert en zwommen de vijver weer in. Helaas, want watervogels die in het midden van een vijver zwemmen krijgen wij niet te pakken. Dus ook dit was weer een gevalletje brandweer bellen. Binnen tien minuten was de brandweer ter plaatse. Ze arriveerden met zes personen waaronder twee personen van het duikteam. Ze komen altijd met meerdere personen want mocht er een spoedklus tussendoor komen, hoeven ze niet eerst terug naar de kazerne om collega's op te halen.

Nu moesten ze hun kans grijpen

Twee brandweermannen trokken hun waadpak aan en gingen het water in, dat nog best een lage temperatuur had. Van twee kanten werd geprobeerd de zwaan in te sluiten. Maar ondanks het draad dat om haar lichaam vastzat kon ze nog goed zwemmen. Telkens als de mannen dicht bij haar waren zwom ze weg. Toen ze op den duur richting de hoek van de vijver

Ze zwom al geruime tijd rond met deze zooi

Ze werd weer uitgezet bij haar partner

zwom realiseerde ze zich dat ze geen kant op kon. Ze bedacht zich niet, steeg op en vloog zo over de brandweerlieden heen. Maar de vliegreis duurde maar een paar seconden. Een paar meter verderop streek ze weer neer. Het was duidelijk zichtbaar dat ze niet goed kon vliegen door het touw dat ook in haar vleugels knelde. Helaas zagen we dat het visdraad nu nog meer op spanning was komen te staan waardoor haar poot bijna recht omhoog stond. Nu had ze nog maar één poot die ze kon gebruiken. Omdat ze nog een beetje kon vliegen had het voor de brandweermannen totaal geen zin om hun actie voort te zetten. Ook wij konden op dat moment niets doen omdat ze in het midden van de vijver zat. Ze was volledig uitgeput en we moesten haar nu eerst met rust laten.

Collega's Linda en Evelien zijn er dezelfde avond nog geweest. De dag erna ook, gewoon om haar te observeren. Ze was nog steeds samen met haar partner maar was erg passief. De dag erna zijn ze weer heen gegaan en wat een geluk! Ze zwommen samen in een sloot. Nu moesten ze hun kans grijpen. Linda stond aan de ene kant van de sloot met een zwanenvangstok en Evelien stond aan de andere kant van de sloot met een net. Met één haal hadden ze haar te pakken en haalden ze haar uit het water. Meteen ging Linda zitten en klemde de zwaan tussen de benen. Om haar zo weinig mogelijk stress te bezorgen gingen ze snel te werk. Het duurde even voor ze alles hadden verwijderd. Het draad zat werkelijk overal en meerdere haken zaten vast in de poten. Toen alles eruit was werd ze zorgvuldig nagekeken. Ze had geen ernstige verwondingen.

De partner zat inmiddels een eind verderop. Linda had de zwaan nog steeds vast en samen liepen ze naar de partner toe. Hoe dichterbij de partner kwamen hoe onrustiger het vrouwtje werd. Ze lieten haar los in het water en meteen zwom ze naar haar partner toe. Toen ze herenigd waren merkte je aan het vrouwtje dat ze zich realiseerde dat ze niet meer belemmerd was in haar doen en laten. Meteen stak ze haar lange hals het water in, trok het er vervolgens weer uit en begon alle veren te poetsen. Voor Linda en Evelien was het heel fijn om te zien dat ze zich meteen als een gelukkige zwaan gedroeg. Twee dagen lang hadden ze met lede ogen moeten aanzien hoe hulpeloos het beestje was. Nu was ze druk bezig met het onderhouden van haar veren en ploeterde ze in het water. Wat een prachtige afloop was dit.

Korte stukjes

Of we zo spoedig mogelijk naar Zoutkamp konden komen. Er zou een plastic tas op de grond liggen die bewoog. De meldster zag vanaf een afstand wat crèmekleurig spul liggen maar durfde niet dichterbij te komen. Toen wij aankwamen zagen we inderdaad dat het er in de tas behoorlijk heftig aan toe ging. Dat was ook geen wonder want de tas zat bomvol met maden.

Een tas vol maden

Een melder belde ons dat er een vleermuis vastzat in zijn kunstwerk. Toen we arriveerden stond de melder ons op te wachten in de deuropening en ging ons voor naar zijn achtertuin. De man gaf aan dat hij de avond ervoor al steeds geluid hoorde. Aan het begin van deze dag hoorde hij het weer wat voor hem toch aanleiding was om op onderzoek uit te gaan.

Met z'n lijfje
vast in het
kunstwerk

In de mooie aangelegde tuin aangekomen keken we om ons heen waar het kunstwerk stond.

Hij wees naar zijn tuintafel waar een doek op lag. Oh...het was een opgerold kunstwerk. Tja, dat kon natuurlijk ook. Meteen zagen we het dwergvleermuisje dat ontzettend z'n best deed om los te komen. Het kleine ding zat volledig verward in draden. We moesten heel voorzichtig te werk gaan. De botjes van een vleermuisje zijn maar een paar millimeter dik dus moesten we heel voorzichtig met een klein schaarje en een pincet te werk gaan. Draadje voor draadje werd het losgeknipt en de losse stukjes werden met een pincet verwijderd.

Omdat de melder enorm met het beestje meeleeft en zich ook graag nuttig wilde maken vroegen wij hem of hij een glas water en een theelepeltje wilde halen. Toen hij terugkwam vroeger we of hij een theelepel met water voor het kleine bekje van de vleermuis wilde houden. Het kleintje begon meteen van het theelepeltje te drinken. Het is altijd zo fijn om ze in die behoefte te voorzien. Na veel gefriemel en precisiewerk is het ons uiteindelijk gelukt om het beestje te bevrijden. Uiteraard is ook dit diertje ter observatie meegenomen naar de opvang.

Dat moedertje natuur soms wreed kan zijn wisten we al. Ergens in mei waaide het ontzettend hard. De takken van de bomen schoten van links naar rechts. Boven in de boom zaten meerdere kraaiennesten. Paniekerige kraaien zaten boven in de boom te krijzen. Uit alle macht probeerden ze hun jongen te beschermen, maar hun krachten waren niet opgewassen

Uit de boom gewaaide kleintjes

tegen de kracht van de wind. Tijdens meerdere windvlagen waren er jonge kraaitjes uit de nesten gewaaid en op de grond terecht gekomen. De kleintjes waren verschillend van formaat en verschilden ook in leeftijd. Door de val op de grond waren ze op slag dood. Erg triest.

Beate terug bij de stelger

Op een ochtend werden we meerdere malen gebeld dat er een dode kat in het Reitdiep ter hoogte van de Wilhelminakade dreef. Telefonisch werd ons meegedeeld dat hij in het midden dreef en wij er waarschijnlijk niet bij zouden kunnen komen. Het wachten was op een telefoontje dat de kat meer langs de kant

zou komen te liggen. In de loop van de middag werden we gebeld door bewoners van een woonboot. Zij hadden het beestje ook zien drijven. De bewoonster gaf aan dat wij die kant wel op konden komen want haar man was in het bezit van een motorbootje. Hij zou ons dus kunnen helpen. Terwijl onze collega's Fré en Beate onderweg waren, hield de meldster voor ons met een verrekijker in de gaten waar het beestje dreef want er was behoorlijk veel stroming. De beste stuurlui staan niet altijd aan wal want de man wachtte ons al op in zijn motorbootje. Er moest alleen nog even besloten worden wie van de twee collega's mee zou gaan in het bootje. Vrij snel waren ze er over uit. Het was een klein motorbootje en Fré is nogal een grote man. Beate trok handschoenen aan en stapte de boot in. Ze voeren naar de plek waar de kat inmiddels dreef. Beate tilde het beestje uit het water en legde hem in een daarvoor bestemde bak. Onze kapitein voer terug naar de kant en zorgde ervoor dat onze vrouwelijke collega veilig kon uitstappen. Dankzij de hulpvaardigheid van deze twee mensen hadden wij de kat uit het water kunnen halen. De collega's vervolgden hun weg met de resterende meldingen. Bij terugkeer op het pand, na het einde van hun dienst, werd de kat met handdoeken droog gemaakt en geföhnd. Toen het diertje weer mooi toonbaar was werd meteen gekeken of hij in het bezit was van een chip. Dit was gelukkig het geval. Er werd contact opgenomen met de eigenaar. Dit zijn voor ons altijd vervelende telefoontjes omdat je een verdrietig bericht moet overbrengen. Anderzijds komt er wel een einde aan de zoektocht en de onzekerheid.

Een paar werklui waren bezig in de bouw toen ze een musje opmerkten dat lag te spartelen op de grond. Voorzichtig pakte één van hun het musje op. Al snel werd duidelijk waarom het vogeltje niet kon vliegen. Het arme musje zat namelijk onder het purschuim. Meteen namen ze contact met ons op en brachten het musje bij ons op het pand.

De bouwvakkers wilden heel graag dat wij er direct naar zouden kijken zodat ze het musje weer op dezelfde plek konden uitzetten. Helaas was dit niet mogelijk omdat er behoorlijk wat tijd in zou gaan zitten om het musje volledig te ontdoen van het purschuim. Daar komt bij dat we niet wisten hoe lang het musje niet had kunnen vliegen en dus had hij mogelijk dagenlang geen eten gehad. We kunnen dieren die verzwakt zijn niet zomaar weer vrijlaten. Daar gaat vaak eerst nog een herstelperiode in een opvang aan vooraf. Het schuim begon inmiddels al uit te harden. Het zat aan zijn vleugeltjes en beide pootjes. Het grootste gedeelte werd er bij ons afgehaald voordat het keihard zou worden. Omdat ze bij de opvang beter weten hoe ze dit soort slachtoffers moeten helpen werd er besloten het musje heel snel naar de opvang in Ureterp te brengen. Daar werd het schuim volledig verwijderd. Na twee dagen vloog hij al met soortgenootjes in een grote volière bij de opvang. Hij maakte het goed en zou een week later, als hij volledig was aangesterkt, samen met meerdere soortgenootjes uitgezet worden.

Daar waar je in de winter nog een hele groep eenden bij elkaar ziet zitten, zie je in de daaropvolgende maanden steeds meer koppeltjes ontstaan. Woerden (mannetjeseenden) gedragen zich in de periode voorafgaand behoorlijk patserig. Ze proberen indruk op elkaar te maken maar proberen dit nog meer bij de vrouwtjes. Als het vrouwtje na verloop van tijd haar oog heeft laten vallen op een woerd vormen ze een koppeltje en op deze manier ontstaan er steeds meer paartjes. En deze paartjes hebben het druk, heel druk. Waar het vrouwtje is, is

Jasper met de eend op schoot

het mannetje ook. Beiden hebben ze maar één ding in de kop en dat is paren. Rij je in het voorjaar in je auto en komt er een eend de berm uit, kun je er bijna zeker van zijn dat er een tweede achteraan komt. Dit overkwam ook automobilist Jasper. Hij schrok zich wezenloos toen hij plotseling moest remmen omdat hij wilde voorkomen dat hij een eend zou aanrijden. Maar het was te laat. Jasper stapte snel uit en zag dat de eend in de grill van zijn auto hing. Voorzichtig kon hij de eend uit de grill bevrijden. Hij nam haar mee in zijn auto en nam contact met ons op. Het was heel

tof van Jasper dat hij de eend zelf langs wilde brengen. Uiteraard heeft niet elke automobilist standaard een lege doos. In de auto liggen vandaar dat Jasper de eend op schoot hield tijdens de rit.

Ook dit voorjaar hadden wij het ontzettend druk. Vogeltjes hier, vogeltjes daar. Jong grut gepakt door een kat of uit het nest gevallen, gewaaid of geduwd.

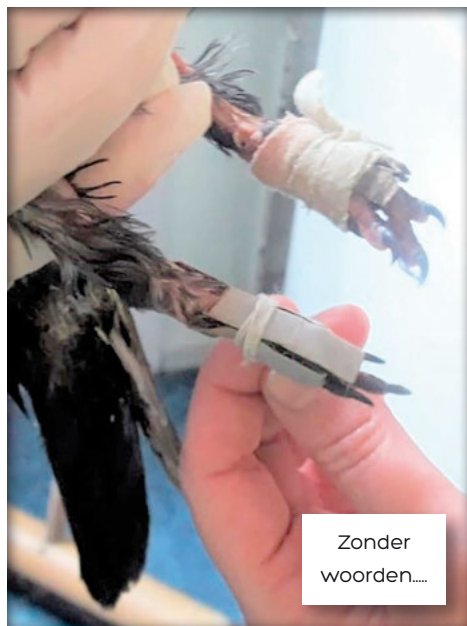

Nathalie
voert een
jonge kraai

Als vogelsoorten, die normaal gesproken totdat ze uitvliegen veilig in het nest blijven zitten, op de grond worden aangetroffen worden ze door ons opgehaald. Zij zijn namelijk kwetsbaar en kunnen zichzelf niet redden. In ons pand hebben wij een aparte ruimte waar we de jonge vogeltjes voor een paar uur in hokken huisvesten.

Volwassen vogels krijgen standaard een bakje voer met water en de jongen worden door ons handmatig gevoerd (dit is ons geleerd door Hetty van de Fûgelhelling.) Kleintjes die nog niet goed in de veren zitten worden eerst in de couveuse gedaan. Omdat er altijd wel kleintjes zijn die toch wat gewond zijn door wat hun is overkomen, rijden we een paar keer per dag met onze "lading" naar de opvang in Ureterp.

Soms krijgen we van die meldingen waarbij we denken: waarom?! Duiven zijn niet bij iedereen geliefd omdat ze zoveel poepen. Maar ja, dat doet elk levend wezen toch? Het is werkelijk verschrikkelijk als je dan dit aantreft! Stukjes karton om de poten met draad eromheen. Hij zou nog wel kunnen vliegen maar niet meer kunnen landen. Kortom hij kon alleen nog maar liggen. Walgelijk!

Zonder
woorden.....

Collega's Petra en Wim waren net klaar bij dierenarts Van Stad tot Wad in lewenborg omdat ze daar een meeuw met een open botbreuk hadden moeten laten inslapen.

Meeuw met een open botbreuk

Onderweg daarnaartoe kregen ze een telefoontje van een melder genaamd Ramon. Hij had in een weiland in Schaaphok (een dorpje bij Slochteren) een reekalfje met een gebroken rechter achterpoot gevonden. Dit is normaal gesproken niet ons gebied maar dit kalfje had snel hulp nodig.

Er werd aan Ramon gevraagd of hij met het kalfje naar de dierenarts wilde rijden waar wij ook naar toe moesten met de meeuw. Ramon had het kalfje in een doos gelegd en is meteen naar de dierenarts gereden. Petra en Wim openden de ambulance, namen de doos over en legden het kalfje in de rieten mand die ze al klaar hadden gezet.

Zo trof Ramon
haar aan

De dierenarts kwam er meteen aan om pijnstilling toe te dienen. Er werd contact opgenomen met de Fûgelhelling waar we gelijk terecht konden met het kleintje.

Wij doen ook DAF-jes. Dit is een intern begrip bij ons en staat voor: Dierenarts Afspraak. Mensen met een huisdier kunnen gebruik maken van onze vervoersdienst om met de ambulance naar bijvoorbeeld een dierenarts, trimsalon of pension te worden gebracht. Voor niet-leden is het retourbedrag € 36,00 en voor leden is dat € 23,50. U wordt dus met uw huisdier naar het adres gebracht en daarna wordt u ook weer naar huis gebracht. Moet uw huisdier bij bijvoorbeeld de dierenarts achterblijven, maar kan hij binnen 24 uur weer naar huis, dan kunt u (zonder weer een ritprijs te hoeven betalen) contact met ons opnemen. Wij komen u dan ophalen van huis, brengen u naar de dierenarts om vervolgens u en uw huisdier weer naar huis te brengen. Wilt u lid worden? Voor € 16 bent u lid van ons.

Op deze foto staat onze collega Fré met een hondje van een cliënt. Bij elk bezoekje aan de dierenarts gaat dit hondje mee in de buggy.

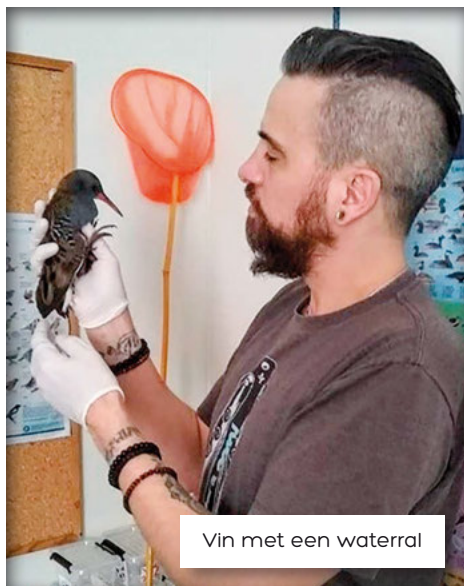
Fré met zijn patiëntje

Regelmatig krijgen we meldingen binnen van schapen die op hun rug liggen. Nu hebben we heel veel schapenboeren in ons bestand staan die wij kunnen bellen als er iets met één van hun schapen aan de hand is, maar niet alle schapenhouders. Een schaap terug op de pootjes zetten is niet moeilijk, maar wel noodzakelijk. Zet ze nooit ineens zijwaarts op de pootjes. De kans bestaat dat ze een maagkanteling krijgen en daardoor overlijden. Probeer het schaap bij haar oksels te pakken en laat haar op haar kont zitten. Zo moet ze een tijdje blijven zitten om haar bij te laten komen. Daarna kun je haar rechtop zetten door het schaap voorover te kiepen.

Peter laat het schaap eerst even op haar kont zitten

Vin met een waterral

Op de foto onze collega Vin met in zijn handen een waterral. Weinig informatie over deze melding maar een leuke foto.

Een Jonge kauw had dringend hulp nodig.

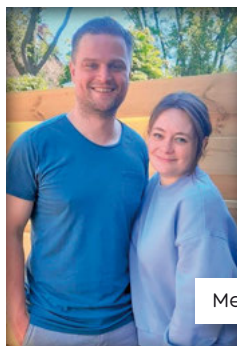
We kregen een melding binnen van iemand die had gezien dat een jong kauwtje boven een raam hing. Collega's Fré en Janet reden meteen naar De Wijert. Toen ze aankwamen en de auto uitstapten zagen ze het kauwtje hulpeloos hangen. Meteen viel op dat hij erg met z'n vleugels aan het wapperen was. Toen ze zagen hoe hoog het was werd duidelijk dat ze hier zelf absoluut niet bij konden komen. De brandweer werd gebeld. Toen ze de situatie telefonisch hadden uitgelegd werd al snel duidelijk dat het de brandweer niet zou lukken om erbij te komen. Het gedeelte naast de woning was namelijk meer een pad dan een straat.

We konden er
niet bijkomen

Daar kon de brandweerwagen sowieso niet komen. Even verderop was wel een straat maar dan konden ze er alsnog niet bij komen in verband met de reikwijdte van de hoogwerker. Wat nu? Van binnenuit konden ze er helaas ook niet bij want zoals ook te zien is op de foto kon alleen het onderste raampje open. Ondertussen probeerden collega's op de meldkamer contact op te krijgen met een paar schildersbedrijven en glazenwassers. Fré en Janet waren nog bij de eigenaresse van het huis aan het brainstormen. De vrouw des huizes vertelde hen dat er over een paar maanden nieuwe kozijnen geplaatst zouden worden. Toen ontstond er een idee. Was het een optie om het bovenste raam eruit te tikken zodat ze er wel bij konden komen? De vrouw gaf aan meteen contact op te nemen met haar partner. En zo geschiedde. De partner, die al een paar uur aan het werk was, twijfelde niet en gaf meteen aan te vertrekken vanaf zijn werk richting huis. Toen hij arriveerde pakte hij meteen een hamer uit de schuur en met z'n vieren liepen ze de trap op naar boven. Er werd nog wat overleg gepleegd hoe het beestje gepakt moest worden als het raam er eenmaal uit lag.

Toen ze daaruit waren bedacht de man zich niet en tikte voorzichtig met de hamer op het glaswerk. Grote stukken glas vielen naar beneden. Er bleef nog een heel groot stuk in de hoek zitten dat er handmatig werd uitgehaald. Intussen flapperde het beestje wanhopig met zijn vleugels omdat hij uiteraard behoorlijk in paniek was. Fré hing voor een groot gedeelte uit het raam en keek naar het kauwtje terwijl hij zijn lange arm naar hem uitstak. Toen werd zichtbaar dat er draad om de pootjes zat en dat draad zat weer vast aan het kozijn. Fré pakte het kauwtje in zijn grote hand, draaide zijn vinger een paar keer rond en liet het draad toen knappen. Meteen werd het vogeltje bekeken en zagen ze ook dat het draad behoorlijk in zijn pootjes had gesneden, gelukkig niet al te diep dus de kans dat het weer goed zou komen was erg groot. De veertjes die normaal gesproken glanzend glad zijn waren nu volledig verfromfaaid door het schuren langs het kozijn. Alle vier personen waren enorm opgelucht dat het was gelukt. Maar uiteraard had dit geen kans van slagen gehad als deze melders niet bereid waren geweest om het raam eruit te tikken. We willen Johny Ligtleee en Leke Bakker heel erg bedanken! Wij waarderen het enorm dat zij dit ervoor

over hebben gehad om het diertje te redden. "Ach we schuiven er gewoon tijdelijk een op maat gemaakte plank in" zeiden ze.

Melders Johny en Leke

Leden / Donateursbon

Deze bon kunt u ingevuld opsturen naar:

Dierenambulance Groningen
Antwoordnummer 750
9700 WB Groningen

(postzegel niet nodig, wel welkom)

- ☐ Ja, ik wil lid worden voor € 16,00 per jaar
- ☐ Ja, ik wil graag een eenmalige gift storten van € .....
- ☐ Ik wacht met het storten van mijn donatie/lidmaatschapsgeld tot ik een acceptgirokaart heb ontvangen

Uw gegevens:

naam .....

adres .....

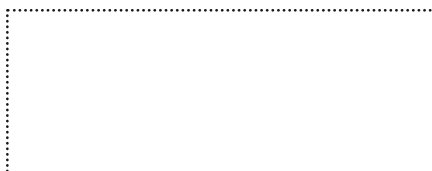
postcode .....

plaats .....

e-mailadres .....

telefoonnummer .....

handtekening

A large rectangular box with a dotted border, intended for the donor's signature.

Belangrijke telefoonnummers

Dierenartsen

Dierenarts Haren	Nieuwlandsweg 1, Haren	050- 5350262 b.g.g. 06- 22910147
DAP Ommelanden	BSF von Suttnerstraat 7, Groningen Hoofdweg 112a , Eelde	050- 5265774 050- 3095305
DAP van Stad tot Wad	Molenweg 6, Bedum Noorddijkerweg 26a, Groningen Damsterdiep 315 (praxis) Groningen (tijdelijk gesloten) (trimsalon) Wijmersweg 13, Loppersum Schoolstraat 16, Uithuizen	050- 3014260 050- 5416070 050- 2050160 0596- 518222 0595- 434255
De Vries	Pasop 6, Midwolde	0594- 510010
Dierenarts/ Dierenziekenhuis Groningen	Vechtstraat 74, Groningen Kraneweg 62, Groningen	050- 5263255 050- 3120953
Dierenartsen Noorderplantsoen	Boteringesingel 8, Groningen	050- 3181418
DAP Noord-West-Groningen	Lombok 27 Winsum Valge 1, Leens	0595-441800 0595- 441800
Dierenkliniek Eikenlaan	Elzenlaan 2-2 en 2-3, Groningen	050- 5774805
Diergeneeskundig Centrum Hopmans	De Verbetering 8, Groningen Groene Zoom 2, Roden	050- 5015500 050- 5015500
Dierenartsenpraktijk Peize	Hoofdstraat 9, Peize	050- 5032434
Dierengeneeskundig Centrum Paterswoldseweg	Paterswoldseweg 306, Groningen Zuiderweg 22, Groningen	050- 5252697 050- 5530310
Dierenartsenpraktijk Beijum	Doornbosheerd 22, Groningen	050- 5410740
Dierenartsenpraktijk Lewenborg	Rijksweg 129, Groningen	050- 5417741
Dierenarts Reitdiep	Reitdiephaven 352, Groningen	050- 8700030 b.g.g. 0594- 501280

Dierenartsenpraktijk Ezinge

Van Swinderenweg 14, Ezinge 0594-853635
/ 06-20148806

Kattenkliniek

Van Lenneplaan 15, Groningen 050-8531899

Stichting Maxidier

Smirnofstraat 3, Groningen 06-30683978

Dierenartsen Centrum Euroweg Leek

Euroweg 8-1, Leek 0594- 580 440

Noorder Dierenkliniek

Hoofdstraat 12, Hoogezand 0598-383830

Hulpverlening

Dierenambulance Groningen

Friesestraatweg 199a Spoed 050- 5791909
/ Info 050- 5791900

Dierenasiel Zuidwolde

Noordwolderweg 51a, Zuidwolde 088-8113565

De Fûgelhelling Wildopvang Noord-Nederland

De Feart 1, Ureterp 0512 514 328

Stichting Akka's Ganzenparadijs

Burgemeester ten Holteweg 47, Dalen 0524 291 773

Stichting Faunavisie Wildcare

D. Wierengastraat 21, Westernieland 0595-464210
06-51701996

Stichting Schildpaddenopvang Nederland

Warmoltsstrjitte 67, Harkema 0512 729 023

Konijnenopvang Joy

(van 10.00 - 20.00 uur van maandag t/m zaterdag) 06-48401006

Konijnenopvang Eastermar

Heidbuurtweg 15, 9261 XN Eastermar

DoeZoo insectenwereld

Wierde 17, Leens 0595-572 659

Stichting Landelijke Inspectiedienst Dierenbescherming

(van 9.00 - 17.00 uur) 088-8113000

Politie

0900- 8844

Amivedi

0900- 2648334

144 Red een dier

